

X8 Een Bijbelstudie van Br. Braaksma over de voorbereiding van de Gemeente in deze tijd voor Jezus komst (de opname).

Lezen: Hebr. 10 vers 35 - 39.

Uit dit Schriftgedeelte zien wij, hoe de Gemeente Van Christus opgewekt wordt om vooral uit geloof te leven en daarin te volharden en niet nalatig te Zijn. Het is alles door het geloof: onze rechtvaardigmaking, onze heiligmaking, maar ook onze uiteindelijke verlossing. Bij Zijn wederkomst vindt pas de voltooiing van de verlossing plaats. Dit leven uit geloof in volharding wordt in de Schrift onder het beeld van waken voorgesteld. Aan de hand daarvan willen wij nu zien, hoe de Gemeente Zich moet voorbereiden. In de brief aan de gemeente van Sardes zegt Jezus in Openb. 3 vers 1 - 3: "En schrijf aan de engel der gemeente te Sardes: Dit zegt Hij, die de zeven Geesten Gods en, de zeven sterren heeft. Ik weet uw werken, dat gij den naam, hebt, dat gij leeft maar gij zijt dood. Wees wakker en versterk het overige, dat dreigde te sterven, want Ik heb geen van uw werken vol bevonden voor mijn God. Bedenk dan, hoe gij het ontvangen en gehoord hebt, en bewaar het en bekeer u. Indien gij dan niet wakker wordt, zal Ik komen als een dief en gij zult niet weten, op welk uur Ik u zal overvallen". Sardes is een slapende gemeente. Waarom? Omdat zij dood. is. Het is hier natuurlijk geestelijk bedoeld. Zij zijn in een geestelijke doodsslaap, waaruit zij moeten ontwaken. De Here Jezus zegt, dat, als zij daar niet uit ontwaken, Hij voor hen zal komen als een dief in de nacht. Zij behoren dan dus niet bij de Bruid, zij worden niet mede opgenomen. Als een dief komt, dan komt hij niet om de bewoners van het huis wakker te maken, maar hij laat hen stil slapen. Maar wat komt hij wel doen? Hij komt de schat weghalen, die in het huis is. En wat is voor Hem de schat? Dat is de ware Gemeente.

In Sardes zien wij kennelijk de Protestantse kerken na de reformatie en in die kerken zitten nog de Heer nog Bruidskielen, die de Heer nog aan Zijn Gemeente wil toevoegen, en dus wakker moeten worden. Maar als Hij komt, dan laat Hij hen, die niet ontwaakt zijn, doorslapen; dat zullen zij straks met schrik ervaren. Maar Zijn schat, de Gemeente, haalt Hij weg. Wij zien duidelijk, dat voor dit leven uit geloof in volharding, het waken een voor waarde is. Wakker worden is dus het ontwaken uit een geestelijke doodsslaap.

Wij willen voor deze Bijbelstudie vier punten noemen, die wij punt voor punt willen behandelen met de bijbehorende teksten, opdat wij zien, wat daar allemaal bij behoort.

Punt. 1: is een ontwaken uit de geestelijke doodsslaap van het oude natuurlijke leven en ook van de wereld-gelijkvormigheid.

Het zijn die mensen, die zich wel christenen noemen, maar niet wedergeboren zijn en als zij niet ontwaken uit deze dodenslaap, dan behoren zij niet bij "de Gemeente"; maar er zijn er ook, die aanvankelijk wel bekeerd zijn, maar een wereld-gelijkvormig leven hebben, die behoren er evenmin bij. Want zou de Here Jezus, de reine Zoon van God, Zich straks met een onreine verbinden? De Bruid zal zonder vlek en rimpel zijn, rein, gelijk Hij rein is. Dit vinden wij in Openb. 3 vers 1b en 2a: "Ik weet uw werken, dat gij den naam hebt, dat gij leeft, maar gij zijt dood". Dit is het kenmerk van de kerken na de reformatie, die bij namen leven. Als wij vragen, of iemand behouden in of een kind van God is, dan horen wij: "O ja, ik ben Luthers, Gereformeerd of Hervormd. Pinksterbroeder, enz. Men leeft bij namen, maar is men werkelijk levend? Er is

maar één Naam, die het leven geeft, en dat is de naam van Jezus! Als wij leven in de naam van Jezus, dan leven wij in Zijn persoon, in Zijn wezen. Dan is Zijn kruisdood onze kruisdood; dan zijn wij met Hem gestorven aan het oude, en dan is ook Zijn opstanding onze opstanding geworden. Maar men leeft vandaag bij de naam en dan zegt Jezus: "Gij hebt de naam, dat gij leeft, maar gij zijt dood". Het zijn onwedergeboren mensen. Sardes is ook het beeld van leven bij de schijn zonder inhoud, vorm zonder wezen. In vers 2 staat: "Wees wakker en versterk het overige, dat dreigde te sterven". Zij hebben wel een beginsel, maar zijn verder geheel wereld-gelijkvormig en leven niet uit de kracht van Jezus opstanding, uit de kracht des Geestes. In Luc.21 vinden wij dit zelfde beeld. Jezus spreekt hier over Zijn komst voor Israël en de volkenwereld, maar wij kunnen hier toch een lering uit trekken. Hij zegt in vers 34 - 36: "Ziet toe op uzelf". Dat wil zeggen: wordt wakker en wees wakende. Is hier iemand, die waakt? Die moet opletten; een wachter moet toezien en het eerste punt is: toezien op je zelf. Jezus zegt: "Ziet toe op uzelf dat uw hart nimmer bezwaard worde door roes en dronkenschap en zorgen voor levensonderhoud". Met de roes van deze wereld wordt weer wereld-gelijkvormigheid bedoeld, n.l. dat men helemaal in beslag genomen wordt door het leven van deze wereld, waardoor men voor het geestelijke geen tijd, meer heeft. Inderdaad leven de meeste mensen in zulk een roes. Het begint met opstaan, naar kantoor of fabriek hollen, s'avonds weer terug en dan wordt men in beslag genomen door werk of, radio en televisie. Men leeft niet, maar men wordt geleefd. Het is de roes en dronkenschap van deze wereld. Wij hoeven hier niet meteen te denken aan de roes van dronkenschap door wijn of, alcohol, want er zijn vandaag veel meer verdovende middelen in sigaretten en allerlei andere dingen. Amsterdam is de eer; te beurt gevallen, dat het het centrum is van een nieuw verdovend middel, dat uit dolik wordt gemaakt, waardoor jongens en meisjes bijna krankzinnig worden. Dit wordt in Amsterdam in grote massa's Verhandeld en over de hele wereld verzonden. Het zijn suikerklontjes, waar dat middel in zit. Jezus spreekt ook van de dolik tussen de echte tarwe. Het is een zichtbaar voorbeeld met een veel ergere, geestelijke, onzichtbare achtergrond. Het is het gif van satan van een vals evangelie, waardoor de meeste verdoofd raken. In het boek Openbaringen zien wij de hoer met een beker in haar handen er staat, dat zij alle volken dronken gemaakt heeft met de wijn harer hoererij. Dit is een vals evangelie, dat de volken verdooft en benevelt. Zij denken God te dienen en dat het met hun ziel in orde is voor de eeuwigheid, maar zij gaan er in verloren. Het is een verschrikkelijke vermenging van het Christendom met allerlei 'ismen' door elkaar, dat niets met het waarachtige evangelie te maken heeft. Roes en dronkenschap en zorgen van levensonderhoud. Aan de ene kant roes en dronkenschap en weeldeleven, terwijl aan de andere kant er zorgen voor levensonderhoud zijn, armoede. Dit is ook het beeld van deze tijd: aan de ene kant schreeuwende rijkdom, weelde en wellust en aan de andere kant de bitterste honger en armoede; maar voor beiden waarschuwt de Here Jezus, in daar niet door om te komen. "Ziet toe op uzelf, dat uw hart nimmer bezwaard worde door roes en dronkenschap en zorgen voor levensonderhoud, en die dag niet plotseling over u kome, als een strik..... Waakt te allen tijde biddende dat gij in staat moogt wezen te ontkomen aan alles wat geschieden zal, en gesteld te worden voor het aangezicht van den Zoon des mensen". In Ef. 5 vers 14 vinden wij dezelfde waarschuwing: "Daarom heet het: Ontwaakt, gij, die slaapt, en sta op uit de doden". Wat betekent dat? De natuurlijke mens ligt dood in de zonden en misdaden, maar men moet daar tussen uit opstaan. Hoe kan dat? Dat kan alleen door het geloof in Christus kruisdood en opstanding, dat Hij gestorven is voor onze zonden en opgewekt tot

onze rechtvaardigmaking. Ontwaken uit de doodsslaap betekent: Opstaan uit de doden en dat is opstandingsleven krijgen. Jezus zegt: "Laat de doden de doden begraven, maar volg gij Mij". Ga er tussen uit weg, en als u in een dode kerk zit, ga er dan uit weg, want u komt met die doden om. Dus: sta op uit de doden en dat betekent: opstandingsleven. En dit kan u alleen geschonken worden in Jezus Christus, die voor ons opgewekt is uit de doden. Wie Christus als Heer aanvaart, ontvangt door Zijn Geest het opstandingsleven en Christus zal over ons lichten. In Ef. 5 vers 5 en 6 lezen wij: "Want hiervan moet gij doordrongen zijn, dat in geen geval een hoereerder, onreine of geldgierige, dat is een afgodendienaar, erfdeel heeft in het Koninkrijk van Christus en God. Laat niemand u misleiden met drogredenen (holle klanken zegt een andere vertaling), want door zulke dingen komt de toorn Gods over de kinderen der ongehoorzaamheid". Over hen die daaraan meedoen, komt de toorn Gods. Deze genade-bedeling wordt voor de Gemeente afgesloten met de dag van Jezus Christus; maar over degene, die het evangelie ongehoorzaam blijven, komt de toorn Gods. Als Jezus voor zijn Gemeente komt, dan betekent dat voor de wereld de komst van Gods toorn. Daarom zegt Paulus in vers 6: "Laat niemand u misleiden door drogredenen". Wat worden vandaag een drogredenen verkondigd, ook van de kansels! De predikant, die het huwelijk inzegende van prinses Beatrix, veranderde het huwelijksformulier zó, dat Beatrix geen gehoorzaamheid aan haar man behoefde te beloven, want dat noemt men ouderwets en men moet met de tijd mee. Maar men breekt de Goddelijke verordening en men gaat zelf op de troon zitten. Men zegt, dat dit al lang afgedaan heeft en dat het niet meer in onze tijd; past; maar het past wel in de tijd van de ongehoorzamen, waarover Gods toorn gaat komen. "Laat niemand u misleiden door drogredenen, want door zulke dingen komt de toorn Gods over de kinderen der ongehoorzaamheid". Dan zegt Paulus in vers 7: "Doet dan niet met hen mede". Hier zien wij, hoe wij ons moeten voorbereiden en wel, door niet met hen mede te doen. "Want gij waart vroeger duisternis, maar thans zijt gij licht in den Here",

Punt 2. Wij moeten ook ontwaken uit de geestelijke doodsslaap van een dodelijke lijdelijkheid en zelf genoegzaamheid.

Wat is dat? Dat is een geloof zonder de werken, of anders gezegd: geen heilige geloofswandel in het licht, in de liefde en in de Geest. Want geloof zonder de werken is een dood geloof, en dus waardeloos. En als wij geloof hebben, dan zullen wij ook een heilige geloofswandel moeten hebben in het licht, in de liefde en in de Geest. Het volhardende, wakende geloofsleven gaat altijd gepaard met een leven vervuld met de Heilige Geest. Hierover kunnen wij opslaan Openb. 3 vers 2: "Wees wakker en versterk het overige, dat dreigde te sterven, want Ik heb geen van uw werken vol bevonden voor mijn God". In het voorgaande zendschrijven aan Thyatira, dat kennelijk een beeld van de Roomse kerkvorm tekent, zien wij een toeneming van werken, waardoor zij denken behouden te worden, maar in Sardes, die de kerken van de reformatie beschrijft, is een tekort aan werken. Men gelooft en denkt behouden te zijn, als men maar, lid van een kerk is, doch een heilige geloofswandel is er niet meer bij, Jezus zegt: "Ik heb geen van uw werken vol bevonden voor mijn God. Bedenk dan, hoe gij het ontvangen hebt en gehoord hebt", zoals de Here Jezus Zelf en de eerste apostelen het hen hebben overgeleverd. Gelukkig zijn er, die wel een geloofswandel hebben, wat uitkomt in vers 4: "Doch gij hebt enkele personen". Het zijn er hier ook maar enkelen, en daarin zien wij weer de Bruid, die Hij straks, als Hij komt, tot Zich zal nemen. Hij is onze Schat en wij zijn Zijn schat.

"Doch gij hebt enkele personen te Sardes die hun klederen niet hebben bezoedeld, en zij zullen met" Mij in witte klederen wandelen, omdat zij het waardig zijn". Zij

hebben hun klederen wit gewassen en zij wandelen in witte klederen en daarom belooft Jezus hen ook nog weer het witte kleed en dat is het opstandingskleed. Wij krijgen eerst het kleed der rechtvaardigmaking, als wij gewassen zijn in het bloed van het Lam. Een heilige wandel is het kleed der heiligmaking, dat is het leven vervuld met de Heilige Geest, en tenslotte worden wij straks ook overkleed door het kleed uit de hemelen dat is het laatste witte kleed, het opstandingslichaam. Aan het eind van vers 4 staat; "omdat zij het waardig zijn". Dit waardig zijn duidt duidelijk op een geloofswandel in het licht, in de liefde en in de Geest, die openbaar komt door de werken. In Titus 2 vanaf vers 11 lezen wij "Want de genade Gods is verschenen, heilbrengend voor alle mensen, om ons op te voeden, zodat wij, de goddeloosheid en wereldse begeerten verzakende (punt 1 van de wereld-gelijkvormigheid), bezadigd, rechtvaardig en godvruchtig in deze wereld leven". Het is niet alleen een zich distantiëren van het oude leven in de wereld en de zonde, maar het is veel meer een ingaan en wandelen in het nieuwe leven. Velen denken, dat het bij de grens genoeg is. Zij leven niet meer voor de wereld en nu zijn zij net als Terah, de vader van Abraham, die in Haran zijnde, daar bleef (Gen. 11 vers 31). Zij waren Mesopotamië uitgegaan, uit Ur der, Chaldeeën en zij dachten goed te zitten in Haran, maar wij lezen, dat Terah daar stierf. Abraham echter ging niet alleen uit Mesopotamië, maar hij trok ook in en doorwandelde dat land met God in zijn lengte en breedte. Dat is het type van het ware kind van God, dat niet alleen zich afscheidt en afstand doet van alles, wat van de wereld is, maar veel meer ingaat in het nieuwe leven met de Heer; want dát is de geloofs- wandel, Geen dodelijke lijdelijkheid en zelf genoegzaamheid, waar over wij" ook in het laatste zendschrijven lezen; waar Laodicea van zichzelf zegt: rijk en verrijkt te zijn; maar in werkelijkheid waren zij de jammerlijke en ellendige, arme en naakte". In dit Schriftgedeelte van Titus 2 vers 13 komt ook het volgende naar voren: "Verwachtende de zalige hoop en de verschijning der heerlijkheid van onzen groten God en Heiland, Christus Jezus, die Zich voor ons gegeven heeft, om ons vrij te maken van alle ongerechtigheid (de vrijmaking van het oude leven), en voor Zich te reinigen een eigen volk, volijverig in goede werken". Niet alleen een reiniging van alle ongerechtigheid, maar nu ook om voor Zich een eigen volk te reinigen, volijverig in goede werken. Ontwaakt dus uit deze geestelijke doodsslaap! Abraham werd door het geloof gerechtvaardigd, maar door een geloof, dat werken had, want hij ging heen en offerde zijn zoon Izaäk.

In Rom. 13 vers 11 - 14, vinden wij hetzelfde: "Gij verstaat immers de tijd wel, dat het thans voor u de ure is om uit den slaap te ontwaken. Want het heil is ons nu meer nabij, dan toen wij tot het geloof kwamen. De nacht is ver gevorderd, de dag is nabij (ja, voor de Gemeente breekt de dag aan, en nu komt weer, wat het ontwaken inhoudt). Laten wij dan de werken der duisternis afleggen en aandoen de wapenen des lichts (dit betekent een heilige wandel en een heilige geloofsstrijd): Laten wij, als bij lichte dag eerbaar wandelen, niet in brasserijen en drinkgelagen, niet in wellust en losbandigheid, niet in twist en nijd! Maar doet den Here, Jezus Christus aan en wijdt geen zorg aan het vlees, zodat begeerten worden opgewekt". Wij hebben reeds bij het eerste punt op belangrijke teksten gewezen in Ef. 5 maar om ook voor het tweede punt vinden wij in Ef. 5 vers 1 en 2 het volgende: "Weest dan navolgers Gods, als geliefde kinderen, en wandelt in de liefde". Dit is een geloofswandel in de liefde. En ook in vers 10: "Want gij waart vroeger duisternis, maar thans zijt gij licht in den Here; wandelt als kinderen des lichts want de vrucht des lichts bestaat in louter goedheid en gerechtigheid en waarheid en toetst wat den Here welbehaaglijk is". Dit is een heilige geloofswandel in het licht. Verder ook in vers 14 - 18: "Daarom heet het: "Ontwaakt gij die slaapt, en sta op uit de doden, en Christus zal over u

lichten. Zie dus nauwlettend toe, hoe gij wandelt, niet als onwijzen, doch als wijzen, u de gelegenheid ten nutte makende, want de dagen zijn kwaad. Weest daarom niet onverstandig, maar tracht te verstaan, wat de wil des Heren is. En bedrinkt u niet aan wijn, waarin bandeloosheid is, maar wordt vervuld met den Geest". Dit is een volhardende, wakende geloofswandel, die altijd gepaard gaat met een leven vervuld met de Heilige Geest. Daarom is een leven vervuld met de Heilige Geest niet een extra iets voor Gods kinderen, een luxe, maar het is het-normale leven, opdat wij een geloofswandel achter de Heer kunnen hebben.

Waarom kan de wereldling zo makkelijk in de wereld wandelen? Omdat hij de geest van deze wereld heeft. Het kost de wereldling heel geen moeite om de werken van de wereld te doen, want de geest van de wereld is in hem, en dat is de geest van de satan. Als het ons nu moeite kost om in het licht te wandelen en de geloofswerken te doen, ontbreekt ons de Geest van Christus en dat betekent, dat wij geen rechte geloofsgemeenschap met de Here Jezus Christus hebben. Als ik geloof, dat de Here Jezus gestorven is en voor ons opgewekt en gezeten is ter rechterhand Gods en Hij mijn Heer en Leven is, dan word ik vervuld met de Heilige Geest en wijd mijzelf aan Hem toe. Dan is het ook voor deze Geest niet moeilijk om een geloofswandel te hebben, want dat is dan vanzelfsprekend; het is Christus in ons. In Matth. 25 vers 1-13 lezen wij de gelijkenis van de tien maagden, waarvan vijf dwaas en vijf wijs waren. Dit is niet de Gemeente, want de Gemeente, als Bruid des Lams, is altijd gereed. Het gaat hier om de gasten voor de bruiloft. Wij onderscheiden in het Nieuwe-Testament heel duidelijk de Bruid, en de Bruid behoeft niet genodigd te worden voor haar bruiloft, want zij is aanwezig en zij zelf nodigt uit. Nergens in het Nieuwe-Testament lezen wij, dat de Bruid niet gereed zal zijn. Wie dus nú, als Nieuw-Testamentische gelovige, zich beijvert gereed te komen, die zal klaar zijn. Als er geen verlangen in u is om gereed te komen, dan bent u geen Bruidziel, wat ik u op grond van de Schrift kan zeggen. De Bruid verlangt naar de Bruidegom en zo niet, dan is zij geen Bruid. Wij lezen wel, dat er naast de Bruid nog velen genodigd zullen worden, en dat er dus vele gasten zullen komen, die ook nog, maar later, weggerukt zullen worden. Daartoe moeten wij de Schrift kennen, zoals God het als een voorafschaduwing aan Israël gaf. Wanneer ontmoette de bruidegom de bruid? Wanneer ging Izaak het veld in en kwam Rebekka? Bij het vallen van de avond. Bij het vrome Israël wordt het nog altijd zo gedaan. De bruidegom gaat bij het vallen van de avond, dat is in de eerste nachtwake, zijn bruid halen uit het huis van de bruid en brengt haar in het huis van zijn vader, waar in intieme kring het huwelijk gesloten wordt. Daarna gaan zij naar de bruiloftszaal, waar de gasten genodigd worden. Dat zij nu deze maagden, die te middernacht ingaan. Jezus zegt, dat Hij in de tweede, derde en vierde nachtwake nog komen zal om nog bruiloftsgasten in te brengen. Na Openbaring 4 worden nog enkele groepen weggenomen als gasten voor het bruiloftsfeest. Al slaat Matth. 25 vers 1 - 13 niet op de Bruid, daarom kunnen wij er wel lering uittrekken. Want wij vinden hier in vers 2 en 3: "En vijf van haar waren dwaas en vijf waren wijs. Want de dwaze namen haar lampen mede, maar geen olie; doch de wijze namen olie in haar kruiken met haar lampen". De wijze niet alleen in haar lampen, maar ook in haar kruiken.

De Bijbel kent vier nachtwaken. De eerste nachtwake was van 6 - 9 uur en bij het begin van deze eerste nachtwake kwam de bruidegom voor de bruid. De tweede nachtwake was, van 9 - 12 uur, de derde van 12 - 3 uur, en het hanengekraai was van 3 - 6 uur, de vierde nachtwake. De Heer zegt, dat Hij in alle vier de nachtwaken kan komen om bepaalde groepen weg te nemen. Wat is nu het geval? In het Midden-Oosten waren in die tijd geen goede straten met plaveisel, en er was ook geen

straatverlichting, zodat men aangewezen was op een brandende lamp om de bruiloftszaal te kunnen vinden. Nu is de lamp het beeld van het Woord van God, maar het Woord naar de letter geeft geen licht. Het gaat niet enkel om de lamp, maar uit die lamp moeten wij licht krijgen en dat licht is Christus Zelf. Hoe krijgen wij het licht om de ware weg te vinden? Dan moet er olie in de kruik zijn en in de Schrift is de kruik altijd ons lichaam. Wij moeten gevuld zijn met de Heilige Geest. De Bijbel geeft licht voor wie olie in de kruik hebben. Ps. 119 vers 130 zegt: "Het openen van Uw Woord verspreidt licht". Dan moet er ook olie in de kruik zijn, want iemand, die geen olie in de kruik heeft, d.w.z. die niet vervuld is met de Heilige Geest, blijft de lamp een lamp, die geen licht geeft. De Bijbel moet verstaan worden. Wie Gods plan niet kent, kan de weg niet vinden, ook al heeft men nog zoveel theologie gestudeerd. Als er echter olie in de kruik is, als wij vervuld worden met de Geest, dan gaat het Woord van God voor ons oplichten. Voor de Gemeente, die nu bereid wordt, is het een wonderbare tijd, Gods Woord gaat steeds meer oplichten, en steeds duidelijker en klaarder gaan wij Gods weg zien en dat gaat net zo lang, totdat wij de Heer Zelf zullen aanschouwen. Wij leven in een wonderlijke tijd en (Daarom is een geloofswandel in het licht en in de liefde nodig en dat gaat altijd gepaard met een leven vervuld met de Heilige Geest. Daarom zegt Jezus in Matth. 25 vers 13: "Waakt dan, want gij weet den dag noch de ure". Ook daar dus het waken.

Punt. 3. Het ontwaken uit een geestelijke doodsslaap van traditie, vormen-dienst en het dienen van de wereldgeesten.

In 1 Joh. 1 vers 7 lezen wij: "maar indien wij in het licht wandelen, gelijk Hij in het licht is, hebben wij gemeenschap met elkander en het bloed van Jezus, Zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde". Als wij een geloofswandel hebben, een wandel in de liefde en in het licht, dan hebben wij ook gemeenschap met elkander. Een geloofswandel gaat dus niet alleen gepaard met een vervuld zijn met de Geest, maar het is ook een gemeenschap met elkaar hebben. Wat betekent dat? De ware gemeenschap met elkaar hebben, kan alleen dit betekenen, dat wij God gaan dienen in Zijn Huis. Tegenover de traditie, vormen-dienst en het dienen van de wereldgeesten, staat het waarachtige dienen van God; maar God kan alleen gediend worden in Zijn Huis en dat is de Gemeente. Dus ook uit traditie, vormen diensten en dienen der wereldgeesten, moeten wij ontwaken, want Jezus komt niet voor een enkele bruidsziel, maar Hij komt voor Zijn Gemeente, de Bruid des. Lams, het hele Hem toegevoegde Lichaam. Hierover willen wij verschillende teksten uit het Oude en Nieuwe Testament bezien, die ons heel belangrijke dingen leren. In 1 Thess. 1 vers 9 en 10 vinden wij: "Want zelf verhalen zij van ons, hoe wij bij u ontvangen zijn en hoe gij (die gemeente) u van de afgoden tot God bekeerd hebt, om den levenden en waarachtigen God te dienen, en uit de hemelen Zijn Zoon te verwachten, dien Hij uit de doden opgewekt heeft, Jezus, die ons verlost van den komenden toorn". Bij het bereid zijn voor de komst van de Heer, behoort dus ook, dat wij God gaan dienen in Zijn Huis. Openb. 3 vers 3 zegt ons: "Bedenk dan, hoe gij het ontvangen en gehoord hebt, en bewaar het en bekeer u". Wat bedoelt de Heer hiermee? Bedenk dan, hoe gij het ontvangen hebt, wil zeggen: zoals Jezus en de heilige apostelen het ons geleerd hebben, Daar hoort ook direct de Nieuw-Testamentische Gemeente bij. Dit zien wij op de Pinksterdag. hoe Petrus hen leerde en degenen, die het geloof aanvaardden, tot datzelfde toegevoegd werden. In verband hiermee wil ik u er op wijzen, hoe de Here Jezus Zich in dit briefhoofd aandient, dat betekent: Hoe deze Gemeente, die ontwaken moet, Hem nodig heeft: "Dit zegt Hij, die de zeven geesten Gods en de zeven sterren heeft". Het is de volheid van de Heilige Geest. Het wil niet zeggen, dat zij zeven Heilige Geesten nodig hebben, maar zij hebben een leven

nodig, vervuld met de Heilige Geest. Daarom hebben zij Jezus in de eerste plaats nodig, die hen volmaakt van Zijn Geest, waardoor zij werkelijk leven gaan krijgen maar dit werkelijke leven in het licht geeft ook direct gemeenschap. Hij dient Zich aan met de zeven Geesten Gods, maar ook als Degene, Die de zeven sterren heeft. Het woord "ster" betekent: boodschapper. Het wil dus zeggen: de volle boodschap moet gebracht worden, en dat is niet alleen de boodschap van bekering en wedergeboorte", maar ook om ingevoegd te worden in het Lichaam, zoals de apostelen ons dat duidelijk geleerd hebben, en hierin voorgegaan zijn en de Gemeente gebouwd hebben. Nu gaan wij naar Marc. 13, waar wij de uitspraak van de Here Jezus horen in vers 33 - 37, wat ook duidelijk voor de Gemeente geldt: "Ziet toe, blijft waakzaam. Want gij weet niet, wanneer het de tijd is. Gelijk een mens, die buitenslands ging (dat is de Here Jezus), zijn huis overliet (de Gemeente) en aan zijn slaven volmacht gaf, aan ieder zijn werk". Bij het waken wenst Jezus ook, dat wij in Zijn huis zullen zijn en daar dienst verrichten, zoals Hij ons opdraagt. Een andere vertaling zegt; dat Hij aan zijn slaven het beheer over Zijn huis toevertrouwde. Die heer komt terug, en waar komt hij terug ? Niet ergens, waar die slaaf misschien wel zou kunnen zijn in een of andere plaats; maar Hij komt terug naar Zijn Huis, de Gemeente. "Gelijk een mens, die buitenslands ging en zijn huis verliet en aan zijn slaven volmacht gaf aan ieder zijn werk, en den deurwachter opdroeg te waken". In de Gemeente zijn bijzondere wachters; het zijn de zalfde en geroepen dienstknechten, zoals een profeet een wachter is, en ook de ware herders en leraars, die de juiste spijs geven te rechter tijd. "Waakt dan, want gij weet niet, wanneer de heer des huizes komen zal, laat in den avond of te middernacht, bij het hanengekraai of des morgens vroeg, opdat hij niet, als hij plotseling komt, u slapende vinde. Wat Ik u zeg, zeg Ik allen: Waakt"! Dit is een oproep voor Israël, de gasten straks voor de bruiloft? maar het geldt ook voor ons. Ook zegt de Here Jezus in Matth. 24 vers 42 - 47: "Waakt dan, want gij weet niet, op welchen dag uwe Here komt. Maar weet dit: Als de heer des huizes geweten had, in welke nachtwaak de dief zou komen, hij zou gewaakt hebben en in zijn huis niet hebben laten inbreken. Daarom, Weest ook gij bereid want op het uur, dat gij het niet verwacht, komt de Zoon des mensen. Wie is dan de trouwe en verstandige slaaf, dien de heer over zijn dienstvolk gesteld heeft (dit zijn de oudsten, niet alleen der lokale diensten, maar ook der interlokale diensten als apostelen, profeten, enz.), om hun op tijd hun voedsel te geven? Zalig die slaaf, dien zijn heer bij zijn komst zó bezig zal vinden". Die krijgen dan ook een bijzonder loon, waar ook Petrus in zijn brief van spreekt. Allen, die trouwe herders geweest zijn, krijgen de kroon der heerlijkheid. Dit is heel belangrijk! Nu gaan wij naar het Oude Testament, om daar in Exodus 12 een afschaduwing ervan te zien in vers 22. Het Pascha moet geslacht worden en dat is een type van Christus, het ware Paaslam. Dit lam moeten zij in hun huis slachten en dan staat er in vers 22: "Daarna zult gij een bundel hysop nemen en in het bloed in een schaal dopen, en van het bloed in die schaal strijken aan den bovendorpel en aan de beide deurposten; niemand van u zal de deur van, zijn huis uitgaan tot den morgen". In het huis, waar het lam geslacht geworden is, moeten zij ook het lam eten en zij moeten niet uit dat huis gaan tot de morgen. Wat is de morgen voor de Gemeente? Dat is, wanneer de Here komt, de dag van Jezus Christus. Voor de wereld is dat de eerste nachtwake, want die gaat de nacht in. De Gemeente krijgt ten tijde des avonds juist het Licht, want dan komt de Bruidegom Zijn Bruid halen. De wereld gaat de nacht in, maar voor de Gemeente wordt het de dag. Nu zegt het Schriftwoord, dat niemand de deur zal uitgaan tot de morgen. In vers 46 staat: "In één huis zal het gegeten worden". Wat merkwaardig! In Ex. 12 staat, dat elk Israëlitisch huisgezin een lam moet nemen en

er waren dus met elkaar vele lammeren, maar toch is er altijd sprake van één lam. Elke Israëliet slachtte en at het lam in zijn eigen huis, en toch is er maar sprake van een huis. Er zijn vele plaatselijke gemeenten, maar het is één universele Gemeente, één Huis, Op vele plaatsen wordt het lam gegeten en toch is het één Lam. Nu staat er: "In één huis zal het gegeten worden", dus niet er buiten. Vandaag zijn er nog velen, die overal een graantje willen meepikken en zij lopen overal naar toe. Dit is niet Bijbels, want het Lam moet gegeten worden in het Huis, de Gemeente. Wat lezen wij nog meer? "In één huis moet het gegeten worden: "gij zult van het vlees niets uit huis naar buiten brengen; geen been zult gij er van breken". Vlees en been vormen tezamen het lichaam van het lam. Van het vlees mocht niets naar buiten gebracht worden en de beenderen mochten niet gebroken worden. Vlees en been vormen tezamen het lichaam van het geslachte lam en dat vormt de Gemeente. Zij moesten het lam in zijn geheel eten, dus deelde dat lam zich aan hen mede, zodat zij als het ware zijn vlees werden en zijn bloed. Het eten van dat vlees, waarmee het lam de zijnen voedt, mocht niet plaatsvinden buiten het huis. Niets van het vlees mocht buiten het huis gedragen worden, moest in de Gemeente gegeten worden. Waar worden wij dus klaargemaakt ? In het Huis, in de Gemeente. Vandaag doet men dit heel anders: het bloed strijkt men binnen in het huis en het vlees brengt men naar buiten; maar de Heer laat dat niet toe. De Gemeente van Christus woont, in Zijn Huis. Het gebeente is een speciaal deel van het lichaam, en wel dát deel, dat stevigheid geeft aan het lichaam en dat het vlees draagt. Dat is een beeld er van, dat door de bijzondere ambten en diensten alles tezamen gehouden wordt. Er zal niets van gebroken worden! Maar wat heeft men vandaag een gebrokenheid in het ambt. De Gemeente behoort ten volle te functioneren, waardoor Hij Zijn heiligen toerust. Dit zien wij zelfs afgeschaduwde in het Oude Verbond.

Nu gaan wij terug naar het Nieuwe-Testament. In Hebr. 10 vers 23 en 25 lezen wij: "Laten wij de belijdenis van, hetgeen wij hopen (de hoop op Zijn komst) onwankelbaar vasthouden, want Hij, die beloofd heeft is getrouw. En laten wij op elkander acht geven om elkaar aan te vuren tot liefde en goede werken (de geloofswandel, in het licht), wij moeten onze eigen bijeenkomst niet verzuimen (dat is de dienst van God in Zijn Huis, om daar het Lam met elkaar te eten), zoals sommigen dat gewoon zijn, maar elkander aansporen, en dat des te meer, naarmate gij den dag ziet naderen". Nu komen wij tot de vraag, hoe dit in deze tijd vervuld wordt naar het profetische woord? In de Schrift vinden wij hiervoor een duidelijke aanwijzing. De zeven zendschrijven in het boek de Openbaring, vinden wij kennelijk de hele gemeentegeschiedenis. Als wij ons even bepalen bij Openb. 2 vers 18 en 19 in het schrijven aan Thyatira, dat duidelijk laat zien, dat wij hier met een gemeente te doen hebben, die onder leiding staat van een vrouw, die Izebel genoemd wordt. Hierdoor heeft de Here Jezus reeds profetisch gezegd, dat dit de opkomst van de Rooms-Katholieke kerk zal zijn. Izebel betekent: Maagd. Het is ook het typische van deze kerk, dat het de leer van de maagd brengt en zij heeft het leergezag. Elk vers laat ons duidelijk zien hoe dit zal vervuld worden, waar wij echter nu niet op in zullen gaan. Alleen roept de Here Jezus tot de Gemeente, dat zij zich moet bekeren, en wij vinden, dat deze oproep door sommigen ook gehoor zal worden gegeven. De Here Jezus deelt deze gemeente in drie groepen. Eerst vers 20 en 21; "Maar Ik heb tegen u, dat gij de vrouw Izebel laat begaan, die zegt, dat zij een profetes is, en zij leert en verleidt mijn knechten om te hoereren en afgodenoffers te eten. En Ik heb haar tijd gegeven om zich te bekeren, maar zij wil zich niet bekeren van haar hoererij". Wij vinden duidelijk, dat deze gemeente zal blijven bestaan, totdat Jezus wederkomt en daarna pas tot haar einde komt. De Heer gaat verder in vers 22 met te zeggen: "Zie,

Ik werp haar op het ziekbed en hen, die met haar overspel bedrijven, breng Ik in grote verdrukken". Hier zien wij het oordeel. Letterlijk staat er "Zie, Ik werp haar op het doodsbed". Het is het oordeel, dat straks over de grote hoer zal komen. Wij weten, dat straks, wat zich nu nog rechtszinnig noemt in de protestantse kerken, weer volledig teruggaat naar Rome, zoals ook de andere van Rome afgescheidene kerken, waar wij vandaag middenin leven. Zij zullen tenslotte door een ontzettend oordeel getroffen worden aan het eind, als de ware Gemeente al weggenomen is, De antichrist zal deze Izebel, die dan uitgegroeid is tot het laatste Babylon, de grote hoer, vernietigen. "Zie, Ik werp haar op het ziekbed en hen, die met haar overspel bedrijven, breng Ik in grote verdrukking". Het zijn wel kinderen van God, maar zij hebben met haar afgehoereerd. Hier zien wij een schare, die inderdaad door de grote verdrukking gaat, als zij zich niet bekeren. Hier zien wij dus een groep, die wel in beginsel Zijn kinderen zijn, maar zich niet hebben laten reinigen en heiligen, maar onder haar leergezag staan en daardoor hoererij bedreven hebben; dit is geestelijk overspel.

In vers 23 vinden wij een tweede groep: "En haar kinderen zal Ik den dood doen sterven". Izebel heeft door haar valse leer ook kinderen verwekt, maar deze zijn geen kinderen van de Heer, zij zijn zonder meer Rooms.

En in vers 24 vinden wij de derde groep: "Doch Ik zeg tot u allen, die voorts te Thyatira zijt en deze leer niet hebt (de leer van Izebel) en die niet, gelijk zij zeggen, de diepten des satans hebt leren kennen; Ik leg u geen anderen last op. Maar wat gij hebt, houdt dat vast, totdat Ik gekomen ben". Dit is een groep, die de Here Jezus oproept en die daaraan ook gehoor zullen geven. In het volgende zendschrijven van Sardes, die kennelijk de kerken na de reformatie beschrijft, vinden wij twee groepen. De eerste groep leeft bij de naam, maar is dood, en voor hen komt Hij als een dief; zij worden dus niet als bruidsgemeente weggenomen. In vers 4 staat: "Doch gij hebt enkele personen (de tweede groep) te Sardes, die hun klederen niet hebben bezoedeld". Ook daar zijn echte kinderen Gods bij. In de Rooms-Katholieke kerken en in de kerken der Reformatie heeft de Heer nog Zijn kinderen, die Hij oproept. Hij zegt: "Wie overwint". Ik ben overtuigd, dat deze twee groeperingen het voornaamste bestanddeel zullen vormen van de Philadelphia-gemeente. Dit is een heel merkwaardige gemeente. Zij is kennelijk uit iets ontvlucht en het is ook de gemeente, waarvan gesproken wordt, dat zij zal bestaan ten tijde, dat Hij wederkomt. Zij zal de wederkomst meemaken en daarom is deze gemeente voor ons heel belangrijk. Hoe wordt het in deze tijd verwezenlijkt door Gods Geest? Er is verwording gekomen in alle bestaande christelijke kerken en daar kan de Heer Zijn Bruid nooit klaarmaken. Daarom geldt het vandaag: "Ga uit van haar", en de Heer leidt hen er ook uit. Wij zien het voor onze ogen vervuld worden, want dit is niet alleen de laatste jaren, maar was de laatste honderd jaar aan de gang. Er zijn opwekkingen gekomen, waardoor kinderen Gods wakker geworden zijn, die vrije gemeenten hebben gevormd, die wij nu ook samen zien komen. Vandaag komen er velen uit de Rooms-Katholieke kerk tot het waarachtige licht, zelfs priesters, die er uit moeten vluchten. In de kerken van de Reformatie zien wij het zelfde. Zij keren, dikwijls weer terug tot kleine huis-samenkomsten, en dat is nu juist het kenmerk van die Philadelphia-gemeente. Dit schrijven kunnen wij nu niet uitvoerig behandelen, want dat zou te veel tijd vergen; maar als wij het kort overzien, dan zien wij ten eerste, dat die Philadelphia-gemeente geheel en al in het teken staat van de wederkomst van de Here Jezus. In praktisch ieder vers wordt daarop direct of indirect een toespeling gemaakt en het krijgt de climax, als wij horen in vers 10: "Omdat gij het bevel bewaard hebt om Mij te blijven

verwachten, zal ook Ik u bewaren voor de ure der verzoeking, die over de gehele wereld komen zal, om te verzoeken hen, die op de aarde wonen".

Vijf kenmerken van deze gemeente wil ik onder uw aandacht brengen.

Het eerste kenmerk vinden wij in vers 8, waar de Here Jezus zegt: "Want gij hebt kleine kracht. In tegenstelling met de twee voorgaande gemeenten, die grote lichamen vertegenwoordigen, zien wij, hoe Philadelphia klein van kracht is. Het is geen groot . georganiseerd, erkend lichaam in deze wereld, maar het is het verstrooide kuddeke, waarvan Jezus ook gesproken heeft: "Wees niet bevreesd, gij klein kuddeke! Want het heeft uw Vader behaagd u het Koninkrijk te geven" (Luc. 12 vers 32). Het is het verstrooide kuddeke en wij vinden hen in kleine huisgemeenten. Het is merkwaardig, dat dit licht bij sommigen zo merkwaardig opgaat, maar anderen zijn er volledig blind voor en zien alleen die geweldige Oecumene, dat hun alles is, en in werkelijkheid is het de opkomst van de hoer. Maar anderen, die er nauwelijks van gehoord hebben, zijn open, voor deze boodschap van de Heer. Dat is Gods Geest, die werkt. God bewerkt door Zijn Woord onze Geest in onze dagen een scheiding der geesten. Dit is geen mensenwerk, want het is over de hele wereld zo. Er zijn Goddank ook weer predikanten; die tot het licht gekomen zijn, Er zijn er, die zeggen. dat hun kerk gewoon evangelisatie-terrein, geworden is, waar zij moeten getuigen van Jezus; maar de Gemeente hebben zij bij zich aan huis en aan het huis van hun ouderlingen, waar zij als broeders samenkomen en neerknielen, en waar Gods Geest spreekt. Daar wordt men ook opgebouwd. Het is goed om kleine kracht te hebben, want wij moeten zijn kracht hebben. die in zwakheid volbracht wordt.

Het tweede kenmerk vinden wij in de naam Philadelphia. "En schrijf aan den engel der gemeente te Philadelphia". Deze naam betekent* Broederliefde en deze Broederliefde is er door bloedverwantschap. Wij zijn allen broeders van elkaar door bloedverwantschap met Christus en uit deze bloedverwantschap vloeit broedergemeenschap voort. Hier zien wij weer het huis. Het zijn zij, die Christus waarlijk toebehoren, gekocht zijn door het bloed van het Lam, en daarom ook zijn Geest ontvangen hebben, en door die Geest de liefde Gods in hun harten.

Het derde kenmerk vinden wij in vers 8b: "maar gij hebt mijn woord bewaard". Een andere vertaling zegt. "Gij hebt vastgehouden aan mijn Woord". Zij hebben dus kleine kracht, want het is een klein kuddeke, dat uit de kracht van de Heer leeft en uit genade; zij hebben de broederliefde, door de bloedverwantschap met de Here Jezus, dat hen ook aan elkaar verbindt als leden van hetzelfde Lichaam en daarom ook de broedergemeenschap. Het volgende kenmerk is dus, dat zij zich aan het Woord van Jezus Christus vastgehouden hebben. Dat is ook het kenmerk van de Nieuw-Testamentische Gemeente. Dat wij gebroken hebben met allerlei leerstellingen, en dogma's van mensen en teruggekeerd zijn naar het Woord. Jezus doet ook in Sardes een oproep in vers 3: "Bedenk dan, koe gij het ontvangen en gehoord hebt". Sommigen hebben daar gehoor aan gegeven en zijn teruggekeerd om weer een apostolische gemeenschap te krijgen, en dat wil zeggen: de ware gemeenschap met Christus. Zij hebben het Woord onderzocht en toen zijn alle waarheden weer aan hen geopenbaard. Het wil niet zeggen, dat zij weer die apostolische kracht zullen ervaren, maar zij zijn er wel toe teruggekeerd en geloven erin, want het Woord is het fundament geworden van hun geloofsleven.

Het vierde kenmerk van deze gemeente vinden wij ook in vers 8: "En Mijn Naam, niet verloochend". Zij zijn ontvlucht uit Thyatira en Sardes, die allemaal bij de naam leven en hebben nu geen behoefte meer aan enige naam, die de mensen geven; maar voor hen is de naam van Jezus Christus weer alles geworden, zoals het ook was in de apostolische tijd. Het gaat er niet om, hoe wij ons aan de buitenkant noemen en

hoe wij samenkomen aan de buitenkant; maar het gaat erom, dat wij blijven in Jezus, in zijn naam, en dat wil zeggen: in Zijn persoon, in Zijn wezen. Als zij samen vergaderen, vergaderen zij in het wezen van Jezus en dat is zijn Huis, zijn Lichaam. Het Lam moet in één huis gegeten worden en niets van Zijn vlees mag naar buiten gebracht worden; in dat huis moet men blijven tot de morgen (Ex. 12 vers 46 en 22b). Wat wil dat zeggen? Het geslachte lam was centraal in dat huis. In het huis, waar het lam geslacht was, lag het ook op de tafel, en de Israëliet en zijn hele huisgezin verzamelde zich rondom die tafel om het lam te eten. Het Lam was dus het middelpunt van het hele Huis. Zij aten het Lam, en dat wil zeggen, dat zij één waren in zijn wezen, in zijn persoon en dat is in Zijn naam. Als wij zó blijven in Hem, en alles wat wij doen en heel ons leven in Hem is, dan blijven wij ook vervuld met de Heilige Geest. Want dat is hetzelfde: wie in Hem blijft, is ook vervuld met Zijn Geest. Dit betekent, dat het een telkens terugkeren in zwakheid is tot Jezus, want Hij belooft niet, dat die eerste glorievolle periode zal terugkeren, zoals men zo graag wil en wij zo vaak horen prediken en lezen. Nergens in het Woord wordt beloofd, dat die eerste-gemeente-tijd terugkomt. Wel moeten wij terugkeren tot die dingen, die toen in de eerste gemeente, het fundament ervan waren; want toen kende en deed men niet anders of het was in de Naam van Jezus. In die Naam vergaderden zij; zij kwamen niet in de naam van Petrus of Paulus samen, maar in de Naam van Jezus, en in die Naam baden zij en deden zij alles. Als zij het evangelie naar buiten verkondigden, was dat in de Naam van de Here Jezus en zij zeiden, dat in die Naam vergeving van zonden was. Als zij doopten, was dit in de Naam van Jezus, en niet in de Naam des Vaders, des Zoons en des Heiligen Geestes. Nergens in de Handelingen vinden wij, dat de apostelen doopten in de naam des Vaders, des Zoons en des Heiligen Geestes, maar wel in de Naam van de Here Jezus Christus. Waarom ? Was het dan niet in strijd met het bevel van de Here Jezus? Natuurlijk niet, want de naam van de Vader is niet Vader en de naam van de Zoon is niet Zoon; maar wat is de naam van de Vader ? In het Oude Testament lezen wij: "Mijn naam is JHWH", en daar heeft men voor ingevuld: "Here" (Adonai). De naam van de Zoon is; Jezus en de naam van de Heilige Geest is; de Gezalfde, de Christus. Daarom doopten zij in de naam van de Here Jezus Christus. Dat hebben zij geopenbaard gekregen door de Heilige Geest; nadat Jezus Zijn grote werk had volbracht. Hij heeft nu niet een naam, maar de naam ontvangen, die boven alle naam is. Wat is dat? Het is de naam van de Almachtige God. Zijn naam is in Zijn binnenst, want Hij is één met God. De vrome Jood heeft zulk een ontzag voor Gods' naam, dat hij die naam nooit heeft durven uitspreken, die naam, die wij kennen als JHWH. Alleen de hogepriester mocht op een bijzonder heilige plaats in het heiligdom die naam uitspreken. Overall heeft men er voor ingevuld: Adonai of Heer; maar de vrome Jood zegt, dat het bij hen verloren is gegaan en zij als zij die naam kennen en weten uit te spreken, dat zij dan een geweldige volmacht zouden hebben. Welnu, dat is aan de Nieuw-Testamentische Gemeente geopenbaard: het is in de naam van de Here Jezus Christus. "In Mijn naam zullen zij duivelen uitwerpen" zegt Hij bijvoorbeeld. Wij hebben geen behoeften aan andere namen, want de naam van Jesus is ons alles. Laten wij toch in die Naam vergaderen. Er staat, dat men in Antiochië voor het eerst Christenen genoemd werd. Het is heerlijk als wij ons naar die naam mogen noemen, en wie zich naar die naam noemt, sta af van alle ongerechtigheid. De philaddphia-gemeente doet ook alles in die Naam. Er staat niet bij, dat zij grote krachten doen, maar wel, dat zij kleine kracht hebben, toch zijn zij machtig door die Naam. Het is voor hen: niet zien maar toch geloven!

Wij zien iets wonderlijks bij deze gemeente. In Openb. 3 vers 8 staat: "Ik weet uw werken", maar dat vinden wij ook wel in voorgaande brieven. Soms noemt Hij de werken, die zij doen, maar bij deze gemeente is het heel iets anders. Jezus zegt: "Ik weet uw werken", en dan blijkt, dat zij zelf deze werken niet doen, maar dat Hij ze doet, en dat is nu het geheim, Zij zelf hebben kleine kracht, maar zij laten het Jezus door hen doen. Zij zijn het lichaam van Hem, die het Hoofd is: "Ik weet uw werken (dan komen de werken): Zie, Ik heb een geopende deur voor uw aangezicht gegeven". Zij trachten niet door invloed of campagnes geopende deuren te krijgen, maar door gebed en omdat zij vergaderen in die Naam, want door die Naam gaan de deuren open. Jezus is het, die een geopende deur voor uw aangezicht geeft, die niemand kan sluiten; want gij hebt kleine kracht. In vers 9 zien wij: "Zie, Ik geef sommigen uit de synagoge des satans", maar zij zijn het niet, die de sommigen tot bekering brengen. Maar vandaag zien wij, dat men dat wel meent te kunnen doen bij de massa's. "Steek je hand op en je bent bekeerd". Een van de grote opwekkingsprediker had in Engeland een grote campagne gehouden; en op een avond waren honderden tot overgave gekomen. De volgende dag liep hij met één van de broeders door de straten van die stad, en daar kwamen zij een dronken man tegen. De broeder stootte hem aan en zeide: "Kent u die man nog, want die is gisteravond bij u tot overgave gekomen". De prediker zeide toen: "u hebt juist gezegd dat hij bij mij tot bekering gekomen is; want als God hem bekeer had, liep hij nu hier niet dronken". Wij kunnen niemand bekeren en dat heeft de Philadelphia-gemeente ervaren, want Jezus deed het door hen. "Zie, Ik geef u "sommigen uit de synagoge des satans en Ik zal maken, dat zij zullen komen". Dat is het geheim. De werken die zij doen, doen zijn door hun Heer en Hoofd en in zijn naam.

Nu het vijfde kenmerk van deze gemeente. Er zijn er nog wel meer, maar dat zou nu te ver voeren. Dit vinden wij in vers 10: "Omdat gij het bevel bewaard hebt om Mij te blijven verwachten". Het is de gemeente, die ook verlangend uitzielt naar de komst van Jezus. Het verwachten en het uitzien is niet van elkaar te scheiden, en er staat bovendien, dat het een bevel is. "Omdat gij het bevel bewaard hebt om Mij te blijven verwachten, zal ook Ik u bewaren voor de ure der verzoeking, die over de hele wereld komen zal".

Het vierde punt: het ontwaken uit de geestelijke doodsslaap betekent ook een uitzien naar de komst van de Here Jezus en acht geven op het profetische woord. Ontwaken wil zeggen, dat je als een wachter gaat zien. Eerst zien wij op ons zelf, dan gaan wij zien op de Here Jezus en ook uitzien naar Hem, waarbij wij uit gaan zien naar de vervulling van het profetische woord, dat daar ook licht op geeft. Zo vinden wij het ook in

2 Pet. 1 vers 19: "En wij achten het profetische woord daarom des te vaster, en gij doet wel, er acht op te geven als op een lamp, die schijnt in een duistere plaats, totdat de dag aanbreekt en de morgenster opgaat in uw harten". De morgenster is bijzonder verbonden met de komst van de Here Jezus voor zijn Gemeente.

Hij spreekt er ook van in Luc. 21 vers 28: "Wanneer deze dingen beginnen te geschieden, richt u op en heft uw hoofden omhoog, want uw verlossing genaakt. En Hij sprak een gelijkenis tot hen: Let op den vijgenboom en op al de bomen". De vijgenboom is het beeld van Israël als natie. Met andere woorden: Als die verdorde natie weer gaat uitbotten, weer een zelfstandige natie gaat worden, dan staat het voor de deur. Maar ook andere bomen gaan uitbotten. Kijk maar eens, hoe al die oude rijken op een wonderbare wijze weer gaan herleven. Hoe zien wij het oude Egypte en het oude Babel, het Medo-Perzische en het Grieks-Macedonische rijk en ook het Romeinse rijk zich herstellen? Straks zal dit laatste rijk als een machtige

statenbond zich doen gelden, als het laatste gruwelijke beeld uit Openbaring 13. Let ook vooral op, wat de Here Jezus hier in Openb. 3 zegt in vers 10: "Omdat gij het bevel bewaard hebt om Mij te blijven verwachten, zal ook Ik u bewaren". Het is van wezenlijk belang, dat wij Hem blijven verwachten. De verwachting van Jezus wederkomst is een wezenlijk bestanddeel voor onze heiligmaking, voor onze toebereiding. Omdat wij Hem blijven verwachten, zal Hij ook ons bewaren voor de ure der verzoeking, die komen zal. Dit vinden wij ook in 1 Cor. 1 vers 17: "zodat gij ten aanzien van geen enkele genadegaven tekort komt, terwijl gij uitziет naar de openbaring van onzen Here Jezus Christus". Zij zagen uit naar de openbaring van de Here Jezus Christus en dan staat er in vers 8: "Hij zal u ook bevestigen ten einde toe, zodat gij onberispelijk zult zijn op den dag van onze Here Jezus Christus". Dat is zijn komst voor de Gemeente; zij zagen er naar uit en dat hoort bij elkaar. Ik geloof niet in een gemeente, die opgenomen wordt en niet naar Hem uitziет. Ik geloof niet aan wat mensen zeggen, dat zij de wederkomst van de Heer nog lang niet verwachten, omdat het nog heel lang kan duren. Als men zo is ingesteld, dan behoort men niet tot de Bruid. Wat zoudt u van een aardse bruid zeggen, die zegt, dat het haar helemaal niet schelen kan, of de bruidegom nu vandaag of morgen, of over een paar jaar komt? Dan klopt er bij die bruid iets niet. Dan klopt er inderdaad iets niet, laten wij daarom toch nuchter zijn. Het wordt niet voor niets onder dit beeld gebracht: "Terwijl gij uitziет naar de openbaring van onzen Here Jezus Christus". Zij zagen ernaar uit en daarom staat er ook achter: "Hij zal u ook bevestigen ten einde toe, zodat gij onberispelijk zult zijn op den dag van onzen Here Jezus Christus". Als wij als een verlangende Bruid naar Hem uitzien, zal Hij ons Zelf heiligen en klaar maken, want de verwachting van Zijn komst is een kracht tot heiligmaking. Daarom ziet de Bruid uit naar Hem, want een ware bruid zorgt ervoor, dat zij klaar is. Wij vinden nergens in het Nieuwe Testament, dat de Bruid als Bruid niet klaar zal zijn. Degenen, die niet klaar zijn, behoren niet tot de Bruid. In 1 Thess. 1 vers 9 en 10 vinden wij het zelfde: "Want zelf verhalen zij van ons, hoe wij bij u ontvangen zijn en hoe gij u van de afgoden tot God bekeerd hebt, om den levenden en waarachtigen God te dienen en uit de hemelen zijn Zoon te verwachten, dien Hij uit de doden opgewekt heeft, Jezus, die ons verlost van den komenden toorn". Dit vinden wij herhaald in 1 Thess. 5 vers 4 - 11: Maar gij broeders, zijt niet in de duisternis (in tegenstelling tot de wereld, die het wel is), zodat die dag u als een dief overvallen zou, want gij zijt allen kinderen des lichts en kinderen des dags. Wij behoren niet aan nacht of duisternis toe; laten wij dan ook niet Slapen, gelijk de anderen, doch wakker en nuchter zijn. Want die slapen, slapen des nachts en die zich bedrinken, zijn des nachts dronken, maar laten wij, die den dag toebehoren, nuchter zijn (nu komt het), toegerust met het harnas van geloof (leven uit het geloof) en liefde en met den helm van de hoop ter zaligheid".

De helm van de hoop der zaligheid is een deel van onze wapenrusting en het wil zeggen, dat wij uitzien naar de komst van Jezus. Hij is ons Hoofd en de helm is op ons hoofd, en op deze helm zullen al de slagen van satan afgeweerd worden. Wij verwachten ons Hoofd en dat is onze leven en blijde hoop. "En met de helm van de hoop der zaligheid; want God heeft ons niet gesteld tot toorn (met de afsluiting van deze genadetijd komt Gods toorn over de wereld), maar tot het verkrijgen van zaligheid door onzen Here Jezus Christus, die voor ons gestorven is, opdat wij, hetzij wij waken, het zij wij slapen, tezamen met Hem zouden leven. Vermaant daarom elkander (en daarin zien wij weer de gemeenschap) en bouwt elkander op, gelijk gij dit ook doet".

In Titus 2 vers 11 en 14 staat: "Want de genade Gods is verschenen, heilbrengend voor alle mensen, om ons op te voeden, zodat wij de goddeloosheid en wereldse begeerten verzakende, bezadigd, rechtvaardig en godvruchtig in deze wereld leven, verwachtende de zalige hoop en de verschijning der heerlijkheid van onze groten God en Heiland". Wij zien, dat het verwachten een levend en wezenlijk bestanddeel is van een godvruchtig leven.

In 2 Tim. 4 vers 8 vinden wij: "Voorts licht voor mij gereed de krans der rechtvaardigheid, welken te dien dage (de dag van Jezus Christus) de Here, de rechtvaardige rechter mij zal geven, doch niet alleen mij, maar ook allen, die Zijn verschijning liefhebben, en natuurlijk heeft een bruidsziel de verschijning lief van haar bruidegom, want die gaat haar boven alles. In Hebr. 9 vers 28 vinden wij geschreven: "Zo zal ook Christus, nadat Hij zich éénmaal geofferd heeft om veler zonden op Zich te nemen, ten tweeden male zonder zonde aanschouwd worden door hen, die Hem tot hun heil verwachten".

Het zijn zij, die met de Geest roepen: "Kom haastig Here Jezus"! Dat is ons heil en dat zal ons de volledige verlossing aanbrengen. Deze verwachting is een kracht tot heiligmaking en dat vinden wij heel duidelijk in 1 Joh. 2 vers 28: "En nu, kinderkens, blijft in Hem, opdat wij, als Hij zal geopenbaard worden, vrijmoedigheid hebben en voor Hem niet beschaamd staan bij zijn komst".

"Blijft in Hem", zegt de Schrift, opdat wij niet beschaamd zullen staan.

De verwachting van Zijn komst is dus een kracht tot heiligmaking. Dit vinden wij ook in

1 Joh. 3 vers 2 en 3: "Geliefden, nu zijn wij kinderen Gods en het is nog niet geopenbaard, wat wij zijn zullen; maar wij weten, dat, als Hij zal geopenbaard zijn, wij Hem gelijk zullen wezen; want wij zullen Hem zien, gelijk Hij is. En een ieder, die deze hoop op Hem heeft, reinigt zich, gelijk Hij rein is". De hoop op Zijn verschijning is dus een kracht tot reiniging en heiligmaking. O, de duivel wist wel, welke waarheden hij op de achtergrond moet verbergen, om de Gemeente wereldgelijkvormig te houden! Wat leefde de eerste gemeente bij de wederkomst van de Heer, wat wij ook leren in Hebr. 6 vers 11: "Maar het is onze begeerte, dat ieder uwer dezelfden ijver blijve betonen tot de verwezenlijking der hoop tot het einde toe, opdat gij niet traag wordt, maar navolgers moogt zijn van hen, die door geloof en geduld de beloften beërven". Ieder uur dus moeten wij dezelfde ijver blijven betonen tot het einde toe, opdat wij de verwezenlijking der hoop zullen ontvangen. Wij moeten vurig van Geest blijven en ook dat doet deze hoop. Wij sluiten af met Openb. 19 vers 7 en 8, waar wij lezen: "Laten wij blijde zijn en vreugde bedrijven en Hem de eer geven, want de bruiloft des Lams is gekomen en zijn vrouw heeft zich gereed gemaakt". Hier is de Bruid al Zijn Vrouw, vóórdat het bruiloftsmaal begint, want in Openb. 4 is zij al met Hem verenigd. Daarom laten wij als Bruid nu gereed gemaakt worden en dat vinden wij weergegeven in dit viervoudige geestelijke ontwaken. Als Bruid moeten wij nu onszelf gereed maken (1 Joh. 3 vers 3) en dan komt de Here Jezus ons halen om ons te volmaken tot zijn Vrouw. Maar wij moeten nu opstaan en ontwaken. "Ontwaak, gij die slaapt en sta op uit de doden, en Christus zal over u lichten (Ef. 5 vers 14). "Want de bruiloft des Lams is gekomen en zijn vrouw heeft zich gereed gemaakt; en haar is gegeven zich met blinkend en smetteloos fijn linnen te kleden, want dit fijne linnen zijn de rechtvaardige daden der heiligen".

De bruiloftsgasten hebben alleen maar het kleed der hun toegerekende rechtvaardigmaking. Maar de Bruid heeft het kleed van de rechtvaardige daden der heiligen zij heeft een heilige geloofswandel in het licht en in de liefde en daarom is zij

ook gegaan in de kracht des Heiligen Geestes. Daarom zeggen de Geest en de Bruid: "Kom, kom dan haastig Here Jezus"!

Dit is heel wat anders dan een kleed alleen maar gewassen in het bloed, want dat is in de eerste plaats gebeurd, en ook nodig, om de toegerekend rechtvaardigmaking te ontvangen; maar ook het kleed van de rechtvaardige daden der heiligen is nodig. In andere woorden kunnen wij zeggen wat wij door genade van onze Here Jezus zijn, moeten wij ook worden door een heilige wandel, d. w. z. heilig, onberispelijk, navolgers Gods en van Jezus Christus. Dit kan want Hij heeft het ons gegeven. Prijst Zijn Naam!